DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W SZCZECINIE

Szczecin, dnia 20 marca 1969 r. Nr 5 Poz. 22—26

Przepisy obowiązujące:

Poz. 22

ZARZĄDZENIE Nr 3/69

Wydziału Zdrowia i Opieki Społecznej Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie

z dnia 12 marca 1969 r.

w sprawie przeprowadzenia przymusowych szczepień ochronnych przeciwko chorobie Heinego Medina na terenie województwa szczecińskiego oraz ustalenia terminów przeprowadzenia tych szczepień.

Działając na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. nr 50, poz. 279) oraz § 10 i 5 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 października 1964 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych przeciwko chorobom zakaźnym (Dz. U. nr 40, poz. 273) — zarządza się co następuje:

§ 1.

Na terenie województwa szczecińskiego wprowadza się obowiązkowe doustne szczepienia ochronne przeciwko chorobie Heinego Medina szczepionką doustną typem wirusa I, typem wirusa II i typem wirusa III.

§ 2.

Przymusowe szczepienia ochronne zostaną przeprowadzone w następujących terminach:

I typem wirusa — 26.III.69 r.—28.III.69 r.

II typem wirusa — 5.V.69 r.—7.V.69 r.

III typem wirusa — 17.VI.69 r.—19.VI.69 r.

§ 3.

1. Szczepieniom podstawowym typem I, typem II i typem III wirusa podlegają: dzieci od ukończonych 2 miesięcy życia, które dotychczas nie były nigdy szczepione typem I wirusa, typem II wirusa i typem III wirusa.
2. Szczepieniom powtórnym szczepionką typu I wirusa podlegają dzieci: a) z rocznika 1964, które otrzymały po raz pierwszy szczepionkę typu I wirusa przed 5 laty, b) dzieci z roczników 1963—1953, które nie otrzymały szczepionki typu I wirusa przy akcji rewakcynacji w 1968 r.
3. Szczepieniom powtórnym szczepionką typu III wirusa podlegają dzieci do lat 15, które w 1968 r. nie zostały zaszczepione typem III wirusa.

§ 4.

Szczepienia będą przeprowadzone na terenie wszystkich powiatów województwa szczecińskiego oraz miasta Szczecina przez wszystkie placówki służby zdrowia lecznictwa otwartego tj. przychodnie obwodowe, przychodnie rejonowe, przychodnie powiatowe, wiejskie ośrodki zdrowia oraz punkty felczerskie. Dzieci, uczęszczające do szkół oraz korzystające z przedszkoli, zostaną zaszczepione na terenie swoich szkół oraz przedszkoli przez wyznaczonych pracowników służby zdrowia. Dzieci uczęszczające do żłobków, zostaną zaszczepione przez wyznaczony personel służby zdrowia na terenie żłobków.

§ 5.

Wykroczenia przeciwko przepisom niniejszego zarządzenia podlegają karze grzywny do 750 zł na podstawie art. 51 prawa o wykroczeniach.

§ 6.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Kierownik Wydziału
lek. med. Mikołaj Mucha

Poz. 23

ZARZĄDZENIE Nr 116/1051/69

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Choszcznie z dnia 3 marca 1969 r.

w sprawie ustalenia terminu, od którego biura miejskie i gromadzkie upoważnione są do prowadzenia w charakterze organów egzekucyjnych egzekucji administracyjnej w zakresie ochrony roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami, i chwastami.

Na podstawie § 1 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 października 1968 r. w sprawie prowadzenia przez organy administracji rolnej prezydiów rad narodowych egzekucji administracyjnej w zakresie ochrony roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami. (Dz. U. Nr 40, poz. 283) oraz art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej zarządza, co następuje:

§ 1.

Ustala się, iż z dniem ogłoszenia niniejszego zarządzenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej, biu-

ra miejskie i gromadzkie na terenie powiatu choszczeńskiego upoważnione będą do prowadzenia w charakterze organów egzekucyjnych egzekucji administracyjnej w zakresie następujących obowiązków wynikających z ustawy z dnia 16 stycznia 1961 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami oraz z rozporządzeń i zarządzeń wydanych na podstawie tej ustawy:

— wykonywanie nakazanych czynności i przywrócenie poprzedniego stanu w razie dokonywania zakazanych czynności w celu zwalczania chorób i szkodników roślin uprawnych,

— utrzymania aparatów i urządzeń pomocniczych do ochrony roślin w stanie zdatnym do użytku w okresie, kiedy wykonuje się zabiegi ochrony roślin.

§ 2.

Wykonanie zarządzenia powierza się biurom miejskim i gromadzkim.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie. Jednocześnie uchyla się zarządzenie Nr 113/1024/69 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Choszcznie z dnia 15.I.1969 r. w sprawie uregulowanej niniejszym zarządzeniem.

Sekretarz Prezydium
Adam Umer

Przewodniczący Prezydium
mgr Stanisław Wtorek

Poz. 24

ZARZĄDZENIE Nr 85/587/69

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kamieniu Pomorskim z dnia 12 lutego 1969 roku

w sprawie ustalenia terminu, od którego biura gromadzkich rad narodowych powiatu Kamień Pomorski są upoważnione do prowadzenia w charakterze organów egzekucyjnych egzekucji administracyjnej w zakresie ochrony roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami.

Działając w oparciu o treść art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25.II.1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. nr 8, poz. 47) w związku z art. 14 § 2 i art. 20, § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. nr 24, poz. 151) oraz § 1 ust. 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9. X. 1968 r. w sprawie prowadzenia przez organy administracji rolnej prezydiów rad narodowych egzekucji administracyjnej w zakresie ochrony roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 40, poz. 283) — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kamieniu Pomorskim — zarządza co następuje:

§ 1.

Biura gromadzkich rad narodowych na terenie powiatu Kamień Pom. począwszy od dnia 1 kwietnia 1969 r. przystąpią do wykonywania uprawnień określonych w ust. 1 rozp. Rady Ministrów z dnia 9.X.1968 r.

Uprawnienia te polegają na prowadzeniu w charakterze organów egzekucyjnych egzekucji administracyjnej w zakresie następujących obowiązków wynikających z ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. nr 10, poz. 55) oraz z rozporządzeń i zarządzeń wydanych na podstawie tej ustawy:

a) wykonanie nakazanych czynności i przywrócenie stanu poprzedniego w razie dokonania zakazanych czynności — w celu zwalczania chorób i szkodników roślin uprawnych oraz chwastów,

b) utrzymywanie aparatów i narzędzi pomocniczych do ochrony roślin w stanie zdatnym do użytku w okresie, kiedy wykonuje się zabiegi ochrony roślin.

Upoważnienie określone w ust. 1 w/w rozporządzenia Rady Ministrów dotyczy stosowania następujących środków egzekucji administracyjnej:

1) grzywny w celu przymuszenia,

2) wykonanie zastępczego.

§ 2.

Zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej i wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1969 r.

Sekretarz Prezydium
Jan Kowalewski

Przewodniczący Prezydium
Jan Wieczorek

Poz. 25

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE Nr 1

Dyrektora Szczecińskiego Urzędu Morskiego z dnia 13 marca 1969 r.

w sprawie podróży próbnych statków morskich.

Na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1, art. 7 i 10 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35), oraz § 3 ust. 3 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 21 marca 1955 r. w sprawie utworzenia, organizacji i właściwości miejscowej urzędów morskich (M. P. Nr 63, poz. 749), w związku z § 9 ust. 1, § 17 ust. 3 i § 30 rozporządzenia Ministra Żeglugi z dnia 26 marca 1964 r. w sprawie bezpieczeństwa statków morskich (Dz. U. Nr 15, poz. 89 wraz z późniejszymi zmianami) zarządzam co następuje:

ROZDZIAŁ I

przepisy ogólne

§ 1.

1. Przepisy niniejszego zarządzenia dotyczą morskich podróży próbnych statków nowozbudowanych i przebudowanych oraz statków po remoncie stoczniowym, nie przekazanych jeszcze do eksploatacji i nie posiadających ważnych świadectw klasyfikacyjnych ani też ważnych dokumentów bezpieczeństwa.

2. Podróżą próbną jest podróż odbywana przez statki nie będące w eksploatacji (nowo zbudowane, przebudowane i po remoncie stoczniowym) mająca na celu przeprowadzenie prób technicznych statku oraz jego mechanizmów i urządzeń.

3. Zasięg odbywania podróży próbnych ustala Urząd Morski w porozumieniu z dyrektorem stoczni lub armatorem.

4. Przepisy niniejszego zarządzenia nie mają zastosowania do jednostek pływających Marynarki Wojennej, Organów Ochrony Granic i Milicji Obywatelskiej.

§ 2.

1. Odbycie morskiej podróży próbnej przez statki wymienione w § 1 ust. 1 dozwolone jest jedynie tym statkom, które:

1) odpowiadają warunkom bezpieczeństwa przewidzianym niniejszym zarządzeniem,

2) posiadają ważną „Kartę bezpieczeństwa na jednorazową podróż".

2. Statki nowozbudowane w polskich stoczniach, odbywające podróże próbne poza granicami polskiego morza terytorialnego, powinny posiadać „Zaświadczenie o rejestracji" wydane przez Szczeciński Urząd Morski.

3. Warunki pogody przy których dozwolone jest wyjście statku w podróż próbną ustala każdorazowo Szczeciński Urząd Morski oraz określa je w „karcie bezpieczeństwa na jednorazową podróż", odpowiednio do wielkości i rodzaju statku, jego stanu technicznego, pory roku w której odbywa się podróż, zasięgu i czasu trwania podróży próbnej.

§ 3.

1. Wniosek o wydanie „Karty bezpieczeństwa na jednorazową podróż" składa stocznia na piśmie, z podaniem rodzaju i nazwy statku, armatora oraz projektowanego zasięgu trasy, terminu odbycia i czasu trwania podróży próbnej.

2. Do wniosku należy dołączyć:

1) pisemne stwierdzenie towarzystwa klasyfikacyjnego, pod nadzorem którego statek był budowany, przebudowany, albo wyremontowany, że statek znajduje się zgodnie z § 7 ust. 1 niniejszego zarządzenia w stanie dostatecznego wykończenia technicznego, zapewniającego zdolność żeglugową w czasie podróży próbnej, lub dla statków nie będących pod nadzorem towarzystwa klasyfikacyjnego — takie same stwierdzenie, wydane przez inspekcję techniczną stoczni.

2) Nadto dla statków nowozbudowanych:

a. kompletne obliczenie stateczności statku lub co najmniej obliczenie dla stanu załadowania podczas podróży próbnej, oraz próby bocznych przechyłów przeprowadzone w celu ustalenia środka ciężkości. W razie seryjnej budowy dotyczy to tylko statku pierwszego z serii.

b. Sprawozdanie Polskiego Rejestru Statków z przeprowadzonych prób opuszczania łodzi ratunkowych z pełnym kompletem ludzi i wyposażeniem przy przechyle statku do 15 stopni na którąkolwiek burtę.

§ 4.

1. Przed wydaniem „Karty bezpieczeństwa na jednorazową podróż” Szczeciński Urząd Morski przeprowadza inspekcję w zakresie bezpieczeństwa podróży próbnej włącznie z ilością i kwalifikacjami załogi.

2. Przed przystąpieniem inspektorów urzędu morskiego do swoich czynności Kapitan statku, lub jego zastępca, winien przedłożyć kierownikowi grupy inspekcyjnej:

1) jeden egzemplarz listy załogi wyznaczonej do odbycia podróży próbnej z wymienionymi funkcjami, dyplomami i świadectwami kwalifikacyjnymi poszczególnych członków załogi,

2) jeden egzemplarz wykazu osób biorących udział w podróży próbnej, a nie stanowiących załogi statku, z podaniem funkcji tych osób.

3. Wydanie karty bezpieczeństwa może nastąpić po złożeniu przez inspektora sanitarnego protokółu z przeprowadzonej inspekcji łącznie ze stwierdzeniem, że statek odpowiada warunkom bezpieczeństwa dotyczącym zdrowotności i stanu sanitarnego.

4. Kartę bezpieczeństwa wydaje się na okres projektowanej podróży próbnej. Karta ta może być przedłożona na następną podróż próbną tego samego statku.

§ 5.

1. Przed wyjściem statku z portu, kapitan statku obowiązany jest okazać w Kapitanacie Portu „kartę bezpieczeństwa na jednorazową podróż” łącznie z listą załogi i wykazem innych osób biorących udział w podróży próbnej; nadto dopełnić wszystkich czynności związanych ze zgłoszeniem wyjścia i wejścia statku w myśl obowiązujących przepisów portowych oraz przekroczenia granicy morskiej Państwa.

2. Kapitanat Portu uprawniony jest do przeprowadzenia inspekcji kontrolnej przed wyjściem statku na próby.

§ 6.

Obowiązek i sposoby prowadzenia dzienników na statku regulują odnośne przepisy w sprawie prowadzenia dzienników na polskich statkach morskich.

ROZDZIAŁ II

Warunki techniczne kwalifikujące statek do odbycia morskiej podróży próbnej.

§ 7.

1. Każdy statek udający się w podróż próbną, powinien się znajdować w stanie dostatecznego wykończenia technicznego, a w szczególności:

1) prace przy poszyciu kadłuba, grodziach wodoszczelnych i otworach w kadłubie całkowicie ukończyć i przeprowadzić próby wodoszczelności. Studzienki, kosze systemu zęzowego i kingstony — oczyścić,

2) prace na górnym pokładzie związane ze szczelnością pokładu, zamknięć i włazów ładowni, drzwi wejściowych do pomieszczeń, oraz innych otworów w pokładzie — całkowicie ukończyć i przeprowadzić próby wodoszczelności,

3) główną instalację napędową doprowadzić do stanu całkowitej gotowości i poddać próbom zgodnie z wymogami właściwego towarzystwa klasyfikacyjnego sprawującego aktualnie nadzór nad statkami. Kotły powinny być przyjęte do dozoru przez towarzystwo klasyfikacyjne, a wszystkie próby inspekcyjne wewnętrzne i zewnętrzne ukończone,

4) mechanizmy pomocnicze, urządzenia odwadniające, system paliwowy i balastowy, pompy, rurociągi, skrzynki rozdzielcze, oraz prądnice główne i bezpieczeństwa, sieć elektryczną i urządzenia elektryczne oraz instalację przeciwpożarową dostatecznie wypróbować i doprowadzić do stanu pełnej gotowości do pracy,

5) oświetlenie awaryjne niezależne od pracy prądnic głównych i prądnicy bezpieczeństwa winno być w stanie gotowości technicznej zapewniającej zasilenie odpowiedniej ilości punktów świetlnych w maszynowni, w miejscach ustawienia łodzi i tratw ratunkowych, na pomoście nawigacyjnym, na przejściach i drogach komunikacyjnych oraz w pomieszczeniach, które ze względu na rodzaj prób lub ich przeznaczenie winny być oświetlone. Natężenie światła oraz rozmieszczenie punktów świetlnych oświetlenia awaryjnego winno odpowiadać ogólnym przepisom wydanym w tym zakresie, a ponadto zapewnić w maksymalnym stopniu bezpieczeństwo pracy w określonych warunkach podróży próbnej. Źródło prądu oświetlenia awaryjnego powinno w wypadku awarii zasadniczego źródła zasilania zapewnić możliwość użycia dzwonków i innych urządzeń alarmowych służących do ogłoszenia przepisanych alarmów na statkach.

6) prace przy urządzeniach sterowych głównych i awaryjnych całkowicie ukończyć i urządzenia te wypróbować oraz doprowadzić do stanu gotowości. Główne urządzenia sterowe i ich system przekaźniczy należy wypróbować co najmniej dwukrotnie. Między dwiema ostatnimi próbami powinna upłynąć co najmniej doba. Czas trwania próby nie może być krótszy niż jedna godzina nieprzerwanej pracy urządzenia sterowego. Jedna z prób urządzenia sterowego musi się odbyć w czasie próby głównej instalacji napędowej (pkt. 3),

7) środki ppożarowe, odpowiadające zatwierdzonej dokumentacji, przygotować do natychmiastowego użycia, a załogę zapoznać z obsługą instalacji ppożarowych,

8) kotwice i windy kotwiczne wypróbować i przygotować do użycia. Próba tych urządzeń polega na co najmniej dwukrotnym spuszczeniu kotwic z całością obu łańcuchów i nieprzerwanym równoczesnym wyciągiem obu łańcuchów i kotwic.

9) telegrafy maszynowe, syreny, dzwon i gong wypróbować pod względem sprawnego ich działania. Między mostkiem i przedziałem maszynowym konieczne jest zainstalowanie sprawnie działającej rury głosowej lub telefonu. Powinna być też zapewniona niezawodna łączność głosowa pomiędzy mostkiem a pomieszczeniem maszyny sterowej.

2. Wyposażenie statku winno zapewnić bezpieczne odbycie podróży próbnej.

Do zakresu wyposażenia statku należy:

1) zaopatrzenie w odpowiednią ilość bunkru, smarów, wody, narzędzi i materiałów technicznych, oraz w komplet lin do cumowania i holowania,

2) magnetyczny kompas główny posiadający oświetlenie awaryjne. Kompensacji i określenia dewiacji kompasu należy dokonać przy najbliższej okazji, jednakże nie później niż po wyjściu statku na redę,

3) wyposażenie statku w łodzie ratunkowe i pneumatyczne tratwy ratunkowe, a mianowicie:

a. łodzie ratunkowe i pneumatyczne tratwy ratunkowe w takiej ilości, aby tratwy te wraz z łodziami każdej jednej burty zapewniały miejsca dla 100% osób znajdujących się na statku. Tratwy pneumatyczne winny zostać tak rozmieszczone by można było użyć je z dowolnej burty. W przypadku, gdy

statek wyposażony jest w urządzenia do wodowania pneumatycznych tratw ratunkowych tak skonstruowanych, że tratwy te mogą być wodowane tylko z określonej burty każda, ilość miejsc znajdująca się w tych tratwach zalicza się odpowiednio tylko do burty, z której tratwy te mogą być opuszczane na wodę.

b. dodatkowe tratwy pneumatyczne, tak ustawione by można było użyć je z dowolnej burty, o łącznej ilości zapewniającej miejsca dla 25% osób znajdujących się na statku, z tym że ilość tratw nie może być mniejsza niż 2.

c. statek, który ze względów konstrukcyjnych lub charakteru nie będzie wyposażony w łodzie ratunkowe podczas eksploatacji, może zostać zwolniony z obowiązku posiadania tych łodzi wymienionych w pkt. 3 litera „a", pod warunkiem, że będzie wyposażony w pneumatyczne tratwy ratunkowe o łącznej nośności wystarczającej dla 150% osób na statku, przy czym ilość tratew nie będzie mniejsza niż 2.
Statek wyposażony w niezatapialny środek komunikacyjny winien posiadać i utrzymywać go w gotowości do natychmiastowego użycia przez cały czas trwania podróży próbnej.

d. pneumatyczne tratwy ratunkowe i łodzie ratunkowe winny posiadać odpowiednie ważne świadectwa i atesty.
Wyposażenie łodzi i tratw ratunkowych musi odpowiadać wymogom konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu oraz innym przepisom.

e. w pomieszczeniach ogólnych, oraz w korytarzach należy wywiesić w widocznych miejscach pouczenie zilustrowane rysunkami lub fotografiami odnośnie sposobu użycia i obsługi pneumatycznych tratw ratunkowych.

4) Przenośna radiostacja łodziowa zatwierdzonego typu, jeżeli pojemność statku wynosi 300 BRT lub więcej i statek oddala się od brzegu więcej niż 20 mil morskich. Radiostację tę należy przechowywać w kabinie nawigacyjnej względnie w kabinie radiowej lub w innym odpowiednim miejscu na statku z możliwością przeniesienia jej w razie nagłej potrzeby do jednej z łodzi lub tratwy ratunkowej.

5) Odpowiednia ilość kół ratunkowych, wraz z wyposażeniem, posiadających ważne atesty — przewidziana dla danej kategorii statku.

6) Ilość pasów ratunkowych zatwierdzonego typu i posiadających ważne atesty, odpowiadająca ilości osób biorących udział w podróży próbnej oraz dodatkowe pasy ratunkowe dla wachty morskiej na mostku i w maszynowni.
W pomieszczeniach ogólnych, oraz w korytarzach należy wywiesić w widocznych miejscach pouczenia zilustrowane rysunkami lub fotografiami odnośnie sposobu zakładania pasa ratunkowego.

7) 12 czerwonych rakiet i 12 petard z ważnym terminem używalności.

8) 1 komplet wyrzutni linki ratunkowej, którego wyposażenie pirotechniczne posiada ważny termin używalności.

9) kompletne wyposażenie sygnałowo-nawigacyjne. Lampy nawigacyjne powinny posiadać ważne świadectwa.

10) komplet aktualnych map morskich i wydawnictw nawigacyjnych niezbędnych w danej podróży próbnej.

11) apteczka typu zatwierdzonego przez Portowego Inspektora Sanitarnego.

12) zestaw sprzętu i materiałów awaryjnych przewidzianych dla danego statku.

§ 8.

1. W czasie podróży próbnej należy zapewnić możliwość nawiązania łączności statku z lądem.

2. Dla zapewnienia łączności winna znajdować się na statku radiostacja okrętowa. Jeżeli nie jest ona w stanie dostatecznego wykończenia technicznego, wówczas do nawiązania łączności z lądem należy zainstalować radiotelefon o mocy 40 W lub większej.

3. Obowiązek zainstalowania radiostacji i (lub) radiotelefonu na czas podróży próbnej, o których mowa w ust. 2, dotyczy statków powyżej 100 BRT i statków, na których ilość załogi i osób biorących udział w podróży przekracza łącznie 20 osób a zasięg podróży próbnej wynosi więcej niż 20 Mm od lądu.

4. W razie braku na statku należycie działającej radiostacji lub zainstalowanego tymczasowo radiotelefonu, udzielenie zezwolenia na wyjście z portu może być uwarunkowane obowiązkiem użycia statku pomocniczego, jako asysty dla zapewnienia łączności.

§ 9.

1. Ilość załogi powinna być dostosowana do pojemności statku, mocy i rodzaju instalacji napędowej, projektowanego zasięgu i czasu trwania podróży próbnej. Rodzaj oraz ilość stanowisk dla bezpieczeństwa żeglugi na statkach odbywających podróże próbne ustala Szczeciński Urząd Morski na wniosek dyrektora stoczni lub armatora.

2. W stosunku do kwalifikacji załogi statku odbywającego podróż próbną obowiązują przepisy szczególne.

3. Niezależnie od wymogów określonych w ust. 1 i 2 w skład załogi powinni wejść:

1) co najmniej 1 oficer elektryk, o ile łączna moc zainstalowanych urządzeń elektrycznych przekracza 100 KW,

2) radiooficer, a w razie wyposażenia statku tylko w radiotelefon — radiotelefonista,

3) oficer pożarnictwa z odbytą praktyką morską. Wymóg ten dotyczy statków nowozbudowanych o pojemności powyżej 500 BRT.

4. Łodzie ratunkowe muszą być obsadzone przez ratowników, których stan liczebny dla każdej łodzi wynosi co najmniej:

1) dwóch ratowników — przy dopuszczalnej ilości do 41 osób w łodzi

2) trzech ratowników — przy dopuszczalnej ilości od 42 do 61 osób w łodzi

3) czterech ratowników — przy dopuszczalnej ilości od 62 do 85 osób w łodzi

4) pięciu ratowników — przy dopuszczalnej ilości powyżej 85 osób w łodzi.

5. Do każdej tratwy ratunkowej winien być przydzielony jeden ratownik obeznany z obsługą i działaniem tratw ratunkowych.

§ 10.

Przed wyjściem statku w podróż próbną winny być przeprowadzone wszystkie obowiązujące ćwiczebne alarmy okrętowe z udziałem załogi statku i pozostałych osób biorących udział w podróży.

§ 11.

1. W czasie poruszania się po obszarze nawigacyjnym portu, ilość holowników przydzielona do pomocy w manewrach, powinna być dla bezpieczeństwa ruchu statku dostosowana do jego pojemności, właściwości, stanu i stopnia wykończenia technicznego statku, oraz warunków atmosferycznych i do lokalnych warunków nawigacyjnych.

2. Postanowienia ust. 1 nie naruszają obowiązujących przepisów portowych regulujących obowiązek korzystania z pomocy holowniczej.

ROZDZIAŁ III

Przepisy końcowe

§ 12.

W czasie próbnych podróży statków rybackich, zabrania się użycia włoku lub innych narzędzi do połowu ryb na wodach portowych wewnętrznych i polskiego morza terytorialnego.

§ 13.

Zabrania się zabierania w podróż próbną osób nieletnich.

§ 14.

1. Kto wykracza przeciwko przepisom niniejszego zarządzenia podlega na podstawie art. 10 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6 poz. 35) karze aresztu do 1 miesiąca lub karze grzywny do 3.000 zł.
2. Orzecznictwo karno-administracyjne należy do Szczecińskiego Urzędu Morskiego.

§ 15.

1. Traci swą moc obowiązujące rozporządzenie porządkowe Dyrektora Szczecińskiego Urzędu Morskiego z dnia 19 marca 1952 r. w sprawie morskich podróży próbnych statków (Dz. Urz. WRN w Szczecinie Nr 4 poz. 20 wraz z późniejszymi zmianami).
2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie.
3. Zarządzenie obowiązuje na obszarze województwa szczecińskiego.

DYREKTOR
Szczecińskiego Urzędu Morskiego
Edward Rumatowski

Poz. 26

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE NR 2

Dyrektora Szczecińskiego Urzędu Morskiego z dnia 15 marca 1969 r.

w sprawie zmiany przepisów portowych.

Na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1 i 7, art. 7 i art. 10 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35) oraz § 3, ust. 3 i § 7 ust. 1 pkt. 1, 3, 5 i 10 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 21 marca 1955 r. w sprawie utworzenia, organizacji i właściwości miejcowej urzędów morskich (M.P. Nr 63, poz. 749) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu porządkowym Nr 6/60 Dyrektora Szczecińskiego Urzędu Morskiego z dnia 24 września 1960 r. o przepisach portowych (tekst jednolity Dz. Urz. WRN z 1963 r. Nr 12 poz. 81, zmiana Dz. Urz. WRN z 1964 r. Nr 9 poz 69) wprowadza się następujące zmiany:

1. — w § 1 ust. 1 określenie „Międzynarodowe prawo drogi morskiej" w skrócie „mpdm" zastępuje się określeniem o treści: „Międzynarodowe przepisy o zapobieganiu zderzeniom na morzu" w skrócie „mpzzm" — stanowiące załącznik do rozporządzenia Ministra Żeglugi z dnia 5 sierpnia 1965 r. w sprawie przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu (Dz. U. Nr 36 poz. 229).
2. — w § 6 skreśla się ust. 3.
3. — § 125 otrzymuje brzmienie: „Miejsca oczekiwania statków na przyjęcie pilota w celu wejścia do portu Świnoujście lub portu Szczecin ogłaszane są w ,,Wiadomościach Żeglarskich".
4. — użyty w treści zarządzenia porządkowego o przepisach portowych wyraz „reda" zastępuje się wyrazem „kotwicowisko".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym WRN w Szczecinie.

DYREKTOR
Szczecińskiego Urzędu Morskiego
Edward Rumatowski

Adres Redakcji: Prezydium WRN w Szczecinie, Wały Chrobrego 4, pok. 181, tel. 303-479.
Adres Administracji: Prezydium WRN w Szczecinie, Wały Chrobrego 4, pok. 158, tel. 303-259

Warunki prenumeraty:

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od 1. I.) lub na okres półroczny (od 1. I. i od 1. VII). Opłata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty.

Prenumerata roczna 1 egz. — 18 zł
Prenumerata półroczna 1 egz. — 10 zł

Cena pojedynczego egzemplarza do 4-ch stron druku — 0,90 zł przy większej ilości druku o 0,30 zł więcej od każdej strony drukowanej.

Prenumeratę uiszczać należy z góry na konto Prezydium WRN do NBP II Oddział Miejski Nr 1412-94-214/2 Część 97, dz. 41 rozdz. 412 § 55.

ODBIORCA:

Szczec. Zakł. Graf. 829. 1500+25 A4×2 Z-4